



Znak pisma: DIP-VI.054.5.2025
Warszawa, 06 maja 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: interpelacji nr 9215 Pani poseł Olgi Semeniuk-Patkowkiej w sprawie przyszłości polskiego przemysłu

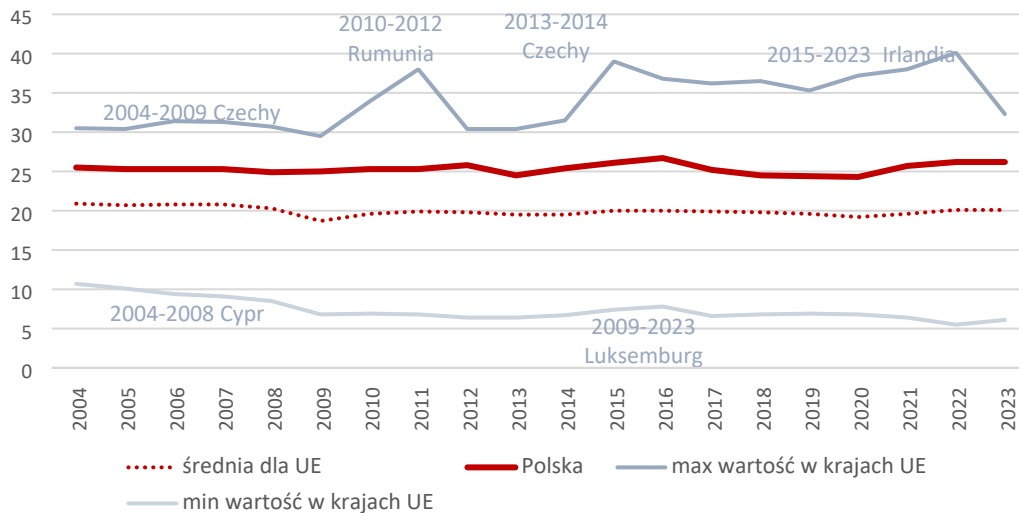
Szanowny Panie Marszałku,

w związku z przekazaniem Ministrowi Rozwoju i Technologii przez Ministra Aktywów Państwowych interpelacji nr 9215 Pani poseł Olgi Semeniuk-Patkowkiej z 16.04.2025 do odpowiedzi zgodnie z właściwością rzeczową, poniżej przekazuję odpowiedź na pytania zawarte w tej interpelacji, przygotowaną z wykorzystaniem wkładów otrzymanych od Ministerstwa Funduszy i Polityki Regionalnej oraz Ministerstwa Finansów.

Pyt. 1. Czy istnieje rządowa strategia reindustrializacji i odbudowy potencjału produkcyjnego polskich firm?

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że polską gospodarkę trudno charakteryzować jako zdeindustrializowaną, biorąc pod uwagę, że jest jedną z najbardziej uprzemysłowionych gospodarek UE. Unia jest silnie zróżnicowana pod względem udziału przemysłu w wartości dodanej, który w 2023 r. najwyższy był w Irlandii (32,3%), Czechach (27,7%), Słowacji (27,6%), Słowenii (26,4%) oraz Polsce (26,2%) a najniższy w Luksemburgu (6,1%) oraz Cyprze (6,8%).

Wykres 1. Udział przemysłu w wytworzonej wartości dodanej w latach 2004-2023



w Polsce na tle krajów UE

Źródło: opracowanie MRIT na podstawie danych Eurostat.

Prawdą jest natomiast, że udział przemysłu w tworzeniu wartości dodanej jest obecnie niższy niż przed transformacją systemową. Ówczesny przemysł, zdominowany przez branże wydobywcze i przemysł ciężki, odgrywał istotną rolę w tworzeniu wartości dodanej (43,6% w 1990 r.). Trzeba jednak pamiętać, że jest to wynik wzrostu znaczenia sektora usługowego, a nie bezwzględnego obniżenia produkcji przemysłowej. Choć polski przemysł przeszedł w toku transformacji głębokie przemiany, których częścią były procesy upadłościowe dużych przedsiębiorstw, zaprzestanie produkcji w części ówczesnych zakładów i obniżenia produkcji niektórych branż przemysłowych (np. w wydobywaniu węgla), okres po 1989 r. to jednocześnie czas dużej rozbudowy nowych zdolności przemysłowych. Współczesny polski przemysł generuje większą produkcję niż przed transformacją, jest też bardziej zdyspersyfikowany, bardziej produktywny i bardziej konkurencyjny międzynarodowo.

Obniżenie udziału przemysłu w PKB nie jest zatem tym samym co spadek produkcji przemysłowej. Spadek udziału w PKB historycznie często następował przy jednoczesnym wzroście produkcji przemysłowej – ponieważ rozwój sektora usługowego miał wyższe tempo niż rozwój sektora przemysłowego. Jednocześnie trzeba pamiętać, że istotna część silnie rosnących w ostatnich dekadach branż usługowych ma silny związek z przemysłem (firmy technologiczne, działalność profesjonalna, naukowa i techniczna).

Trudno zatem mówić o potrzebie reindustrializacji Polski, biorąc pod uwagę, że w międzynarodowym podziale pracy nasz kraj wciąż pełni rolę głównie ośrodka produkcji.

Mówienie o reindustrializacji może być natomiast bardziej adekwatne w stosunku do gospodarek takich jak amerykańska, która w kilku poprzednich dekadach rozwijała się w oparciu o kontrolę nad własnością intelektualną i eksport usług cyfrowych, a nie wzrost eksportu krajowego przetwórstwa (opierającego swoją konkurencyjność często na strategiach offshoringowych). Najczęstszym kierunkiem offshoringu (relokacji produkcji do

zakładów zlokalizowanych za granicą) z USA, a także innych gospodarek wysokorozwiniętych (np. Europy Zachodniej), były kraje Azji Południowo-Wschodniej (np. Chin, Wietnamu, Tajwanu, Bangladeszu). W tych przypadkach rzeczywiście można mówić o deindustrializacji. Ważne jednak, aby nie przenosić automatycznie diagnoz z debaty amerykańskiej czy zachodnioeuropejskiej do debaty polskiej.

Obecnie globalna gospodarka przechodzi etap odwrotu od globalizacji oraz wzrostu zainteresowania polityką przemysłową. Trend ten dotyczy przede wszystkim gospodarek wysokorozwiniętych. Dążenia te wynikają m.in. z nierównego geograficznie rozkładu korzyści i kosztów przemian ekonomicznych – wpływu deindustrializacji na lokalne rynki pracy oraz społeczności regionów, które rozwijały się dotąd głównie wokół przemysłu (czego przykładem jest chociażby tzw. Pas Rdzy w USA). Innym powodem jest wzrost napięć geopolitycznych, nasilenie ryzyka konfrontacji między państwami i rosnący w związku z tym nacisk na autonomię strategiczną. Tym samym w centrum debaty publicznej znalazły się kwestie bezpieczeństwa gospodarczego w zakresie czynników produkcji (np. surowce, energia, zasoby ludzkie), ich łańcuchów oraz rynków zbytu. Do renesansu haseł związanych z reindustrializacją przyczynił się również rosnący interwencjonizm państwowy, co przejawia się m.in. we wzroście liczby działań z zakresu polityki przemysłowej takich jak np. dotacje, subsydia, granty, udzielanie preferencyjnego finansowania, co silnie zniekształca warunki konkurencyjności między krajami.

Polityka przemysłowa to zestaw interwencji strategicznych zmierzających do przekształcenia struktury produkcji gospodarki narodowej w kierunku określonego, politycznie obranego celu. Inaczej mówiąc, polityka przemysłowa to wszelka działalność rządu służąca przekroczeniu przez rodzimą gospodarkę wpisanych w nią, politycznie zidentyfikowanych ograniczeń lub wad strukturalnych, np. (a) wysokiej emisyjności i negatywnego wpływu na klimat i środowisko (cel: neutralność klimatyczna), (b) wysokiego uzależnienia od ryzykownych partnerów (cel: autonomia strategiczna), (c) wysokiej wrażliwości na szoki (cel: odporność), (d) specjalizacji w nisko marżowych produktach i procesach (cel: awans w globalnych łańcuchach wartości i wzrost produktywności), (e) nieuczestniczenia w korzyściach strategicznych i gospodarczych związanych z globalnym przodownictwem technologicznym (cel: innowacyjność), itp.

Zatem chociaż polska gospodarka nie wymaga reindustrializacji (ponieważ, inaczej niż np. gospodarka amerykańska, nie przeszła deindustrializacji), Polska prowadzi politykę przemysłową. Polityka przemysłowa Polski nastawiona jest w szczególności na (1) awans w globalnych łańcuchach wartości i (2) wzrost autonomii strategicznej, a także, w ramach unijnej polityki przemysłowej, na (3) budowę gospodarki neutralnej klimatycznie.

Najbardziej wysokopoziomowe założenia polskiej polityki przemysłowej zostaną podsumowane w Średniookresowej Strategii Rozwoju Kraju do 2035 r., której publikacja do konsultacji społecznych spodziewana jest w czerwcu tego roku. Szczegółowe elementy polskiej polityki przemysłowej realizowane są natomiast za pomocą dokumentów programowych poszczególnych ministrów, takich jak np. Krajowy Plan w dziedzinie Energii i Klimatu (polityki dot. dekarbonizacji przemysłu), Strategia Cyfryzacji Polski (polityki dot. wzrostu kompetencji cyfrowych i wykorzystania AI w firmach) czy Polityka Surowcowa Państwa.

Pyt. 2. Jakie środki z funduszy krajowych i europejskich planowane są na wsparcie przemysłu z dominującym udziałem kapitału polskiego?

Najważniejszym Programem wspierającym przedsiębiorców jest Program Fundusze Europejskie dla Nowoczesnej Gospodarki. Informacja o aktualnie dostępnych w programie środkach są dostępne pod adresem: <https://www.nowoczesnagospodarka.gov.pl/strony/dowiedz-sie-wiecej-o-programie/nabory-wnioskow/>.

Zasady przyznawania środków są określone w regulaminach i kryteriach wyboru dla każdego konkursu, tym samym w regulaminach konkursów określone są typy przedsiębiorstw oraz informacja, że podmiot gospodarczy powinien być zarejestrowany w Polsce – niezależnie od pochodzenia kapitału.

Na realizację 1. Priorytetu „Wsparcie dla przedsiębiorców” (konkursy ścieżki SMART) w ramach Programu przeznaczono 4,36 mld euro – są to środki w całości skierowane do przedsiębiorców. Ponadto dostępne są środki w ramach Gwarancji Biznesmax i Ekomax, Instrumentów Kapitałowych, także jeszcze w tym roku planowane są konkursy dla firm, w szczególności: Promocja marki innowacyjnych MŚP i Kredyt ekologiczny. Alokacja środków na poszczególne nabory została określona w harmonogramie naboru wniosków.

W programie Fundusze Europejskie dla Polski Wschodniej (FEPW), wsparcie dla przedsiębiorstw dostępne jest w ramach Priorytetu 1. „Przedsiębiorczość i innowacje”, którego głównym celem jest wzrost produktywności i innowacyjności MŚP w makroregionie Polski Wschodniej, z uwzględnieniem założeń gospodarki neutralnej klimatycznie, opartej na automatyzacji i robotyzacji działalności.

W ramach ww. priorytetu, mikro, mali i średni przedsiębiorcy (MŚP) prowadzący działalność na obszarze makroregionu Polski Wschodniej (obszar województw: lubelskiego, podlaskiego, podkarpackiego, świętokrzyskiego, warmińsko-mazurskiego oraz mazowieckiego (bez Warszawy i dziewięciu otaczających ją powiatów)) mogą ubiegać się o dofinansowanie na zwiększenie konkurencyjności, w tym na zakup maszyn i urządzeń w ramach następujących działań:

- Automatyzacja i robotyzacja w MŚP (alokacja w działaniu 100 mln euro),
- Gospodarka o obiegu zamkniętym w MŚP (alokacja w działaniu 100 mln euro),
- Wzornictwo w MŚP (alokacja w działaniu 100 mln euro),
- Pożyczki na rozwój turystyki (alokacja w działaniu 100 mln euro).

Aktualny harmonogram naboru wniosku znajduje się na stronie:

<https://www.fepw.gov.pl/strony/dowiedz-sie-wiecej-o-programie/nabory-wnioskow-1/harmonogram-naborow-wnioskow/>

Kolejnym znaczącym źródłem środków dla przedsiębiorców są programy regionalne (alokacja na wsparcie przedsiębiorców to ok. 4,1 mld euro). Harmonogramy naborów wniosków oraz dokumentacja konkursowa są dostępne na stronach internetowych programów. W programach regionalnych wsparcie jest udzielane na rzecz wszystkich przedsiębiorców, w szczególności MŚP, spełniających kryteria określone w danym działaniu czy naborze – niezależnie od pochodzenia kapitału danego podmiotu.

W ramach Krajowego Planu Odbudowy oraz Zwiększania Odporności (KPO) nie występują inwestycje dedykowane formalnie przedsiębiorstwom z przewagą kapitału polskiego. Jednak proponowane w ramach KPO działania zostały zaplanowane jako wsparcie transformacji polskiej gospodarki. Cel ten realizowany jest poprzez szereg reform systemu prawnego-institutionalnego oraz działania o charakterze inwestycyjnym, które wspierają

stopniowe zwiększanie produktywności i modernizację gospodarki Polski. Reformy i inwestycje zawarte w KPO służą poprawie konkurencyjności i innowacyjności przedsiębiorstw poprzez wsparcie inwestycji w mikroprzedsiębiorstwach, MŚP, dużych przedsiębiorstwach oraz zmiany modeli biznesowych.

Realizacje inwestycji powinny zakończyć się zgodnie z indywidualnie przyjętymi regulaminami konkursów, jednak co do zasady – nie później niż do końca sierpnia 2026 r. Stąd dla części inwestycji etap naborów wniosków o wsparcie został już zamknięty, jednak znaczna pula środków jest jeszcze możliwa do pozyskania przez zainteresowanych wsparciem przedsiębiorców.

Ogólnie pula środków, jaka była przewidziana łącznie na realizację inwestycji dedykowanych przedsiębiorcom wynosi 31 620 608 tys. euro.

Dotychczas zakończone zostały nabory dotyczące m.in. finansowania inwestycji wspierających robotyzację i cyfryzację w dużych przedsiębiorstwach, gospodarki o obiegu zamkniętym (w zakresie MŚP), wsparcia projektów dotyczących innowacyjnych jednostek transportowych napędzanych wodorem, rozwoju e-kompetencji, wsparcia efektywności energetycznej oraz OZE w przedsiębiorstwach, rozwoju potencjału badawczego oraz wsparcia kultury i przemysłów kreatywnych.

W najbliższym czasie uruchomione zostaną ostatnie nabory przeznaczone na wsparcie m.in. w obszarach inwestycji w źródła ciepła czy wykorzystania zaawansowanych technologii cyfrowych w przedsiębiorstwach.

Dodatkowo warto zwrócić uwagę, że istotne znaczenie dla części krajowego przemysłu będzie miał silny wzrost wydatków zbrojeniowych w Polsce. Zgodnie z art. 40 ust. 4 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny, udział wydatków majątkowych w wydatkach przeznaczanych na finansowanie potrzeb obronnych Rzeczypospolitej Polskiej wynosi co najmniej 20%. Stosownie natomiast do brzmienia ust. 5 w art. 40 ww. ustawy, Minister Obrony Narodowej, planując wydatki na modernizację techniczną Sił Zbrojnych, uwzględnia polski przemysłowy potencjał obronny oraz wydatki na badania naukowe i prace rozwojowe w dziedzinie obronności państwa. W ustawie budżetowej na 2025 rok, w ramach wydatków na obronność, na wydatki majątkowe zaplanowane zostały środki w wysokości 51 768 075 tys. zł (41,6% wydatków obronnych).

Pyt. 3. Czy planowane są preferencje dla polskich dostawców w przetargach publicznych?

Należy wskazać, że wsparcie polskich przedsiębiorców w ubieganiu się o zamówienia publiczne jest aktualnie kwestią o szczególnie istotnym znaczeniu. W związku z powyższym, podejmowane są różnorodne, liczne działania (o charakterze legislacyjnym czy też edukacyjnym) zmierzające do realizacji ww. celu. Podkreślić przy tym należy, że przedmiotem podejmowanych działań jest nie tylko wsparcie polskich dostawców, o których mowa w interpelacji, ale również polskich przedsiębiorców konkurujących w postępowaniach na innego rodzaju zamówienia, tj. oferujących usługi i roboty budowlane.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że z racji członkostwa Polski w Unii Europejskiej, wszystkie propozycje związane z wsparciem i wzmocnieniem pozycji polskich przedsiębiorców w ubieganiu się przez nich o zamówienia publiczne muszą być zgodne

z prawem Unii Europejskiej, w szczególności z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i dyrektywami z zakresu zamówień publicznych.

Aktualnie procedowanym projektem jest projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych oraz ustawy o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (UC88), związany z uwzględnieniem w polskim porządku prawnym wyroków Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-652/22 Kolin İnşaat Turizm Sanayi ve Ticaret A.Ş. przeciwko Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave (dalej: w tzw. sprawie Kolin) oraz w sprawie C-266/22 CRRC Qingdao Sifang CO LTD et Astra Vagoane Călători S.A. przeciwko Autoritatea pentru Reformă Feroviară i Alstom Ferroviaria S.P.A. (potwierdzającego stanowisko, jakie TSUE zajął w sprawie C-652/22 Kolin). Rzeczonego projektu ustawy, będący obecnie na etapie opiniowania, uzgodnień i konsultacji społecznych dostępny jest na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji pod adresem: <https://legislacja.gov.pl/projekt/12397106>.

Wyrok TSUE w tzw. sprawie Kolin ma szczególnie istotne znaczenie dla rynku zamówień publicznych, ponieważ Trybunał wypowiedział się o udziale w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego podmiotów z państw trzecich niebędących sygnatariuszami umów i porozumień w obszarze stosowania europejskich przepisów z dziedziny zamówień publicznych. Zgodnie z treścią ww. wyroku, podmioty te nie dysponują możliwością powoływania się na przepisy dyrektywy 2014/25/UE w ramach udziału w postępowaniu, a co za tym idzie – dostęp takich podmiotów do postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w Unii Europejskiej nie jest zagwarantowany i podmiotom tym można ograniczyć dostęp do unijnego rynku zamówień publicznych.

Kwestia dotycząca konkurowania w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego z wykonawcami z państw trzecich, którzy nie są zobligowani do przestrzegania standardów i wymogów wynikających z prawa Unii Europejskiej i ponoszenia związanych z tym kosztów, stała się istotnym zagadnieniem dla wykonawców z Unii Europejskiej, w tym dla polskich wykonawców.

Dotychczas polski rynek zamówień publicznych był co do zasady uważany za otwarty – wykonawcy z państw trzecich byli traktowani na takich samych zasadach, jak wykonawcy unijni. Po wydaniu przez TSUE ww. wyroku, podjęte zostały prace legislacyjne mające na celu zapewnienie skuteczności powyższego orzeczenia i wyraźne wskazanie w projektowanych regulacjach, że zamawiający w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego lub postępowaniach o zawarcie umowy koncesji są uprawnieni do ograniczenia dostępu do zamówień wykonawcom z państw trzecich. Ograniczenie to może polegać na niedopuszczeniu ich do udziału w postępowaniu, bądź w przypadku dopuszczenia takich wykonawców – na zróżnicowaniu ich traktowania w postępowaniu w stosunku do pozostałych wykonawców.

Zaproponowane zmiany legislacyjne są bardzo ważne z perspektywy polskich wykonawców, ponieważ wpłyną na poprawienie ich sytuacji konkurencyjnej w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego, ale również będą miały wpływ na uzyskanie przez zamawiających większej pewności co do jakości realizacji zamówienia, przy zachowaniu standardów europejskich.

Odnosząc się do poruszonego w interpelacji zagadnienia warto także zauważyć, że obowiązująca ustawa z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych przewiduje

mechanizmy i rozwiązania, które mogą zostać wykorzystane do efektywnego wsparcia polskich przedsiębiorców w ubieganiu się o uzyskanie zamówienia publicznego.

Z uwagi na fakt, że wielu polskich przedsiębiorców, działających na rynku zamówień publicznych jako wykonawcy i podwykonawcy zalicza się do sektora MŚP, rozwiązania prawne w ustawie Prawo zamówień publicznych, ułatwiające udział w postępowaniach wykonawcom z tego grona, można zakwalifikować do rozwiązań wspierających udzielanie zamówień publicznych krajowym wykonawcom.

W tym kontekście wskazać należy na:

- regulacje dotyczące podziału zamówień na części i konieczność uzasadnienia przez zamawiającego odstąpienia od zastosowania takiego podziału;
- możliwość wypłacania przez zamawiającego zaliczek wykonawcom;
- rozwiązania służące wzmocnieniu ochrony słusznych interesów podwykonawców m.in. w zakresie ich wynagrodzeń;
- możliwość bezpośredniego poinformowania przez zamawiającego o wszczęciu postępowania o udzielenie zamówienia znanych mu wykonawców, w celu zainteresowania ich udziałem w postępowaniu;
- zrównoważenie pozycji stron umowy w sprawie zamówienia publicznego poprzez obowiązki dotyczące waloryzacji wynagrodzenia;
- obowiązek zapłaty przez zamawiającego wykonawcy wynagrodzenia w częściach, po wykonaniu części umowy, lub udzielenia zaliczki na poczet wykonania zamówienia, w przypadku umów zawieranych na okres dłuższy niż 12 miesięcy;
- uelastycznienie i odformalizowanie postępowań o udzielenie zamówienia publicznego o wartości mniejszej niż progi unijne;
- przepisy nakazujące informowanie o ogłaszanych postępowaniach i transparentność tego procesu, co umożliwia szeroki dostęp MŚP do zamówień publicznych i jest jednym z czynników zachęcających do ubiegania się o zamówienia publiczne.

Stosowanie ww. przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych niewątpliwie ułatwia udział w postępowaniach podmiotów z grupy MŚP oraz buduje pozycję polskich, małych i średnich przedsiębiorców na rynku zamówieniowym.

Odpowiednie przepisy są bardzo ważne dla wsparcia przedsiębiorców, jednakże kluczowe jest posiadanie przez nich wiedzy o obowiązujących procedurach. Z tego względu Ministerstwo Rozwoju i Technologii oraz Urząd Zamówień Publicznych prowadzą szeroko zakrojone działania, mające na celu informowanie o możliwościach prawnych wynikających z obowiązujących przepisów z zakresu zamówień publicznych. Prowadzone są liczne szkolenia i wydarzenia, których celem jest popularyzacja wiedzy o przepisach regulujących udzielanie zamówień publicznych, dedykowane m.in. dla wykonawców będących podmiotami z obszaru MŚP.

Jednocześnie należy wskazać, że Ministerstwo Rozwoju i Technologii wspólnie z Urzędem Zamówień Publicznych prowadzą aktywny dialog z uczestnikami rynku zamówień publicznych, w tym z wykonawcami oraz podwykonawcami, m.in. w postaci debat, podczas których następuje wymiana doświadczeń związanych z ubieganiem się o zamówienia publiczne i praktykami rynkowymi. Pozyskiwane w ten sposób informacje są

bardzo istotne dla ustalania dalszej strategii działań, kierowanych do uczestników rynku zamówień publicznych.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Michał Jaros

Sekretarz Stanu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

Do wiadomości

Pan Jakub Jaworowski, Minister Aktywów Państwowych

Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych:

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. U. L 119 z 4 maja 2016 r., z późn. zm.), zwanego dalej „RODO”, informuję, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Minister Rozwoju i Technologii z siedzibą w Warszawie, przy Placu Trzech Krzyży 3/5, 00-507 Warszawa, e-mail: kancelaria@mrit.gov.pl, tel. +48 222 500 123, adres skrytki na ePUAP: /MRPiT/SkrytkaESP, adres do doręczeń elektronicznych: AE:PL-68477-29007-EFSHR-25. Wykonującym obowiązki administratora jest dyrektor Departamentu Innowacji i Polityki Przemysłowej.
2. Jeśli ma Pani/Pan pytania dotyczące przetwarzania Pani/Pana danych osobowych, a także przysługujących Pani/Panu praw, może się Pani/Pan kontaktować z Inspektorem Ochrony Danych w MRiIT wysyłając informację na skrzynkę: iod@mrit.gov.pl.
3. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o art. 6 ust. 1 lit. c) RODO tj. w celu wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze, na podstawie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz. U. z 2024 r. poz. 907), oraz w związku z § 162 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806) oraz art. 193 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M. P. z 2022 r. poz. 990).
4. Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu rozpatrzenia i udzielenia odpowiedzi na interwencję poselską lub senatorską lub interpelację/zapytanie poselskie.
5. Odbiorcami Pani/Pana danych osobowych mogą być:
 - organy władzy publicznej oraz podmioty wykonujące zadania publiczne lub działające na zlecenie organów władzy publicznej, w zakresie i w celach, które wynikają z przepisów powszechnie obowiązującego prawa (np. na żądanie sądów, urzędów skarbowych, Prokuratury lub Policji);
 - inne podmioty, które na podstawie stosownych umów podpisanych z MRiIT przetwarzają dane osobowe, dla których Administratorem jest Minister Rozwoju i Technologii (np. podmioty świadczące usługi prawne, dostawcy systemów informatycznych i usług IT oraz telekomunikacyjnych, operatorzy pocztowi i kurierzy).

6. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celu ich przetwarzania tj. do chwili załatwienia sprawy, w której zostały one zebrane, a następnie – w przypadkach, w których wymagają tego przepisy ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164 ze zm.) – przez czas określony w tych przepisach.
7. Pani/Pana dane osobowe nie będą podlegać zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji lub profilowaniu.
8. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego ani do organizacji międzynarodowych.
9. Podanie danych jest dobrowolne, ale niezbędne do rozpatrzenia i udzielenia odpowiedzi na interpelację/zapytanie/interwencję.
10. W związku z przetwarzaniem Pani/Pana danych osobowych przysługują Pani/Panu następujące prawa:
 - prawo dostępu do swoich danych oraz otrzymania ich kopii zgodnie z art. 15 RODO;
 - prawo do sprostowania (poprawiania) swoich danych, jeśli są błędne lub nieaktualne, zgodnie z art. 16 RODO;
 - prawo do ograniczenia przetwarzania danych zgodnie z art. 18 RODO.
11. W przypadku powzięcia informacji o niezgodnym z prawem przetwarzaniu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Pani/Pana danych osobowych, przysługuje Pani/Panu prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego właściwego w sprawach ochrony danych osobowych, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa.